

Universitätsbibliothek Paderborn

Lignum Vitae, Ornamentum, & Decus Ecclesiæ

In Qvinque Libros Divisvm. In quibus, Totius Sanctiss. Religionis Divi Benedicti initia; Viri Dignitate, Doctrina, Sanctitate, ac Principatu clari describuntur: & Fructus qui per eos S. R. E. accesserunt, fuissimè explicantur

Wion, Arnold

Venetiis, 1595

Abbates Quinquennales Montis Casini, sub Congregatione Casinensi, aliàs S. Iustinæ de Padua. cap. XVI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38372

Abbates Quinquenales Montis Casini, sub Congregatione Casinensi, alias S. Iustina de Padua.

Cap. XVI.

1505. 1. **V**SEBIUS Mutinensis, monachus professus S. Nicolai de Littore Venetiis, primus post dictam Unionem ex more eiusdem Congregationis nostrae, Abbas creatus est anno Christi 1505. cum esset ipius Congregationis Praesidehs, praeuit anno uno, & mensib. 6. Obiit anno Mutinæ, & in Monasterio S. Petri de Mutina sepultus est.
1506. 2. Zacharias Patauinus, monachus S. Iustinae, ann. 3.
1509. 3. Gratianus Mediolanensis, monachus S. Benedicti de Mantua, praeuit anno uno, mens. 6. Obiit Præsidens 1510. & Casini sepultus ste.
1510. 4. Ignatius Florentinus, Squarcialupus, monachus S. Mariæ de Florentia, praeuit prima uice ann. 5. mens. 6.
1516. 5. Vincentius Neapolitanus, de Risis, monachus S. Seuerini Neapolis, praeuit ann. 2. Obiit Neapoli, & sepultus est in S. Seuerino.
1518. 6. Theophilus Mediolanensis, de familia Placertia, monachus S. Benedicti de Mantua, praeuit ann. 2. Obiit Patauii, & in Monasterio S. Iustinae sepultus est.
1520. 7. Ignatius Florentinus, iterum & Præsidens, praeuit anno 1. & mens. 6. obiit D. 2. v. 1521.
1521. 7. Ludouicus Mediolanensis, Triutlius, monachus S. Petri Inglasiatæ, praeuit anno uno. Obiit Mediolani, & in S. Simpliciani Cœnobio sepultus est.
1522. 8. Iustinus Hispanus, monachus S. Iustinae, praeuit ann. 2. moriens in Monasterio S. Iustinae sepultus est.
1524. Ignatius Florentinus, tertio Præsidens, praeuit anno uno, mēs. 6. Obiit Florentia, & in Monasterio suo sepultus est. Cum esset in diuinis, & humani scientiis apprimè eruditus, scripsit Sermonem pulcherrimum in honorem S. P. Benedicti, eumq; coram magno Monachorum & populi cœtu habuit, quando solemniter capta est possessio Monasterii Casinensis anno Domini 1505. uidelicet

De

17.

Vite

- Dē S. P. Benedicto Serm. i. Introibimus in tabernaculum eius.
 De apprehensione possessionis Monasterii Casnensis Sermo. i. Operæptetum duxi.
 De visione Illuſtr. Principis Ferrandi Gonſalui Compendium, Lib. i. Diuinam illuſtris Ferrandi.
 De aggregatione Monasteriorum Siciliæ ad Congregatiōnem Casinensem, Serm. i. Superat uires moles.
 Hæc omnia MS. reperiuntur apud D. Constantinum Siracusanum, Monachum Cataniensem.
 Scripsit & Cārmen Sapphicūm in honorem Sanctissimæ Trinitatis: &
 De S. Berthario Abbatे & martyre Hymnos, qui sunt Casini MS. Et alia nonnulla, quæ nondum uidi.
 1525. 9. Chrysostomus de Alexandris Neapolitanus, monachus S. Seuerini, præfuit primum ann. 5.
 1530. 10. Augustinus de Padua, ex familia Bonifliorum, monachus S. Iustinæ, præfuit ann. 3. Obiit Brixiae, & sepultus est in S. Faustino.
 1533. Chrysostomus Neapolitanus, secundò, præfuit anni 5. Obiit Neapoli in Monasterio S. Seuerini sepultus.
 1538. 11. Hieronymus de Monte rubeo, Monachus S. Hieronymi de Ceruaria, præfuit anno vno. Obiit Mutinae, & in Monasterio S. Petri sepultus.
 1539. 12. Ignatius de Ianua, Monachus S. Iustinæ, præfuit an. duob. Obiit Patauij, & in Monasterio S. Iustinæ sepultus Jan 1552 die 9. cal. Aug. ante altare S. Danielis cum hoc Epitaphio
 Post obitum benefactæ manent, eternaq; uirtus,
Non metuit Stygijs, ne rapiatur irndis.
 1541. 13. Hieronymus de Placentia, Scrocquettus, Monachus S. Fortunati de Vincentia, præfuit prima vice annis quinque.
 1546. 14. Laurentius Zambellus, Mantuanus de vico Gouernolo Monachus S. Mariæ de Pratalea, præfuit annis tribus. Obiit in S. Benedicto de Mantua, ibique sepultus.
 1549. Hieronymus de Placentia, secundò, præfuit annis duobus. Obiit Placentiæ, & in Monasterio S. Sixti sepultus est.
 1551. 15. Innocentius de Nouaria, Monachus S. Mariæ de Florentia, præfuit annis tribus. Obiit in S. Georgio Venetijs, ibique sepultus est anno 1557.

Hiero-

1554. 16. Hieronymus de Papia, Monachus S. Salvatoris, præfuit anno uno. Obiit Papia & sepultus in S. Salvatore.
1555. 17. Isidorus de Placentia, Mantegazzi, Monachus S. Sixti Placentini, præfuit anno uno. Moriens sepultus in S. Sixto Placentiae.
1556. 18. Ignatius Vicannus, dictus Meleatus, Neapolitanus, monachus S. Seuerini, præfuit prima vice annis tribus.
1559. 19. Angelus Sangrinus de Fagiis, Monachus Montis Casini, præfuit prima vice annis quinque.
1564. Ignatius Neapolitanus, secundo, præfuit anno uno. Sepultus in S. Iustina.
1565. Angelus Sangrinus iterum, præfuit annis tribus.
1568. 20. Bernardus de familia de Adamo, Auersanus, Monachus Casinenis, præfuit annis duobus. Obiit Cesenæ, sepultus in Monasterio S. Mariae.
1570. 21. Matthias Martalei de Lignasco, monachus S. Benedicti de Mantua, præfuit annis duobus. Obiit Papia, & sepultus est in S. Salvatore.
1572. Angelus Sangrinus, tertio, præfuit annis tribus. Obiit Casini anno Domini 1593, die 17. Martii hora 16. ætatis sue. 33. assumptæ Religionis. 74. & ibidem sepultus est. Vir fuit dum vixit Reuerendus, & omni bonitate & Sanctitate redimitus, Religione & conuersatione probatus, & in diuinis scripturis versatissimus, poeta quoque non contemnendus, ut eius opera indicant, que ut penè sunt innumera, ita & pietatem ubique redolent: Vidi autem subiecta.

De ineffabili Iesu nomine, Carmen heroicum.

In septem Iesu Christi nouissima uerba, Meditationes septem eodem carmine.

De misericordia, amore, & bonitate Dei erga peccatorem: despe peccatoris in Deum: speculum peccatoris: parens sex in hebdomada Sancta: de nominibus Iesu: de contemptu diuinarum, & uanitate humanæ vitæ; eodem genere carminis.

De Iesu pietate & amore in peccatorem, Elegias duodecim.

Triumphum diuini amoris:

In Natiuitate Domini, & in omnes alias eiusdem festivitates,

- uitates, Carmen Sapphicum.
 Epicedium in mortem Domini.
 De Iesu beneficiis in hominem.
 De laudibus B. Mariæ Virg. diuerso carminis genere, Lib. 1.
 Hymnorum diuerso metro de Sanctis diuersis, Lib. 2.
 De passione Domini, Elegias duodecim.
 Vitam S. P. N. Benedicti, carmine heroico, excusam Romz
 1587. in quarto.
 In Psalterium Paraphrasim diuerso carminis genere, quæ
 excusa est Venetiis, anno 1540. in quarto.
 Aureas, diuinæque sententias ex Davidis Psalmis excerptas, carmine elegiaco.
 Vita SS. Benedicti, Mauri, Placidi, & Ioannis Baptista, carmine heroico.
 Vitam aliam eiusdem P. N. Benedicti, carmine Sapphico, &
 soluta Oratione morale expositionem continentem, Psalterium gloriose Virginis Mariæ, carmine Sapphico.
 Vitam S. Gulielmi Anachoritæ, versu Sapphico.
 De martyrio Monachi, Carmine.
 Tractatum quadraginta horarum, impressum Florentia, anno 1587. in 12. & Tridenti, atque alibi in 16.
 Sermonū, Homiliarū, & Dialogorū soluta Oratione, Lib. 1.
 Et alia multa scripsisse fertur, quæ nec vidi, nec legi.
 1572. 22. Hieronymus de Cosentia, Monachus Casinensis, præfuit annis duobus. Obiit Parma, sepultus in Monasterio Sancti Ioannis Euangeliste.
 1577. 23. Bernardus Ferraiuolus Neapolitanus, Monachus S. Scu-
 rini, præfuit prima vice annis tribus.
 1580. 24. Desiderius Brixianus, de Trauagliato, Monachus Casinensis, præfuit annis quinque. Obiit Perusii, & in cœnobio S. Petri sepultus est.
 1585. Bernardus Neapolitanus secundo, præfuit annis duobus. Obiit Casini anno 1586. & ibidem sepultus est.
 1587. 25. Aegidius Sarniculus à Matelica, monachus Monasterij Sancti Angeli de Caueoso, præfuit annis duobus. Obiit anno 1590. & Caueosi sepultus.
 1589. 26. Andreas Suessanus, monachus Montis Casini, præfuit anno uno. Obiit Mutinæ, & in Monasterio S. Petri sepultus est, anno 1590.

Domnus

1590.27. Dominus Hieronymus Bruggia, Petuinus, monachus Monasterii Sancti Petri de Perusio, nunc praest, agitque regimini sui annum quartum: cui Deus Opt. Max, addat Nestoreos annos.

Quomodo stellati spiritualium Ordinum fundatores ad dexteram S.P. Benedicti collocantur.

Quoniam super stellas fulgebunt facies eorum qui abstinentiam habuerunt. 2. Esdra 7. Cap. XVII.



V.M quanta in familiam Benedictinam beneficia Deus contulit, attentius animo contemplor, alterum Ioseph, filium videlicet accrescentem videre mihi video, cui Pater ceteris filiis plus dilecto, tunicam fecit polymitam, atque partem unam dedit extra fratres suos, quam tulit de manu Amorrhæi, in gladio & arcu suo: Tunicam nempe polymitam, id est, versicoloribus filis, pluribusque liciis intextam, nonne rectè dixerò, amplissimum illud atq; singulare decus, quod, ex quocumq; tandem instituto, vel facto peri queat, inter omnes alias familias gloriofissimè ac peculiariter est cōsecuta? Pars autem ea qua fratribus suis superiorem eum esse voluit, nūquid non dici potest immortalis illa, propriaque laus & gloria, gladio & arcu comparata, qua præceteris excellentius, atque singulari modo decorata familia Benedictina resulget? Nam si tropologiam inuestigemus, quid aliud erit cum Amorrhœo, qui rebellis interpretatur, gladio & arcu dimicare, quam cum inimicis Dei, materialibus simul & spiritualibus armis decertare? Porro de propinquiore loco gladio pugnatur, arcu autem è longinquo in hostes tela coniiciuntur; qui uterque praliandi modus ad progeniem Benedictinam aptissimè refertur.

Illi enim qui ad arma secularia tractanda, ex Benedictina familia sunt propagati, cuim hostibus Christiani nominis, necnon & aduersariis Orthodoxæ fidei, saepissimè cominus tanquam fortissimi milites in acie certarunt, & etiamnum hoc exulceratissimo tempore, se propugnatores acerrimos, & defensores studiosissimos, Christi inimicis opponunt.

C

Interea

31.

Vita